

426

424

430

420

435

415

475

375

411

rupium repletus; quae concavitates fuerunt veterum sepulchra.
Postea vero fuerunt monachorum et Sanctorum habitacula,
nunc vero sunt tam a mortuis quam a vivis desolata, nisi
quod in aliquibus habitant quidam infelicissimi homines infide-
les, qui propter eorum infidelitatem nullibi alias possunt vivere
inter homines. Has cellulas intuebamur cum admiratione de
Sanctorum praeteritorum sobrietate, qui amore Dei et terrae
sanctae affectione inter mortuorum monumenta se concluserunt
et in parvis cavernis se continuerunt. Indignabamur autem
nobis ipsis, quod in magnis palatiis et spatiosis et ornatis
monasteriis taedet nos stare, quia et Dei amore tepescimus
et in coenobitica vita deficimus.

De specu S. Jacobi Apostoli, in quo latitavit in
captione Domini.

325

Interea dum ulterius descendissemus, in unam grandem
speluncam venimus, multis laboribus rupibus incisam, multa
habens penetralia tenebrosa, et cavernas supra et infra, et
foramina tamquam fenestrae sunt in superioribus habitaculis
incisa. Dum (**B**) autem in hoc specu deambularemus, venit
mihi in memoriam, similem vidisse per omnia in Suevia prope
Gamundiam, quem nominant Eberstein. Si quis eandem videt,
vidit et illam, nisi quod illa est major et profundiorem habet
cavernam. In hunc specum capto Domino confugit S. Jacobus
minor, et in eo latuit, vovitque, mortuo in cruce Domino, ut
dicit Josephus et Hieronymus de viris illustribus, se non
comesturum, donec videret Dominum a mortuis surrexisse. In
die ergo resurrectionis Dominus ad eum in hunc specum
venit et cibum eimet ministravit. De hoc Apostolo vide supra
fol. 106. A. Post necem vero Apostoli corpus ejus in hunc
specum fuit deportatum, et ibi sepulturae traditum. Unde ex
tunc locus coepit a Christi fidelibus venerari et visitari usque
in hodiernum diem. Qua propter Dominus Sixtus IV. indul-
gentias plenariae remissionis ad locum illum posuit, quae
fuerunt in mea prima peregrinatione primo promulgatae, et
bulla plumbea in loco poenitentibus omnibus peregrinis lectae.
In illo ergo loco procidimus, et dictis orationibus in processionali

Ende

Anfang

